

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja nr 2541/2013, którą złożył Alberto Ruiz Gonzalez (Hiszpania), w sprawie skutków doktryny Parota w Hiszpanii i hiszpańskiego Kodeksu postępowania karnego

1. Streszczenie petycji

Składający petycję zwraca się do PE o zagwarantowanie, by w przypadku niezastosowania w Hiszpanii „doktryny Parota”, wynikającego z wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z lipca 2012 r., w którym orzeczono, że stanowi ona pogwałcenie podstawowych praw człowieka, uwzględniany był charakter popełnionego przestępstwa, zwłaszcza w przypadku gwałtu lub napaści na tle seksualnym. Składający petycję wnosi, aby w takich przypadkach zwolnieni więźniowie musieli cały czas nosić bransoletki GPS, przynajmniej do chwili gdy spełnione zostaną określone (ściślej mówiąc – trzy) kryteria. Należy nadmienić, że „doktryna Parota” została pierwotnie przyjęta przez Sąd Najwyższy w Hiszpanii w 2006 r. z myślą o ograniczeniu prawa więźniów będących członkami ETA do ubiegania się o przedterminowe zwolnienie i inne korzyści. Dzięki tej doktrynie skrócenia wyroku za pracę wykonaną w więzieniu dokonywano w odniesieniu do całkowitego wymiaru kary, a nie w stosunku do okresu 30 lat, który stanowi zgodnie z hiszpańskim prawem maksymalny wymiar kary. Chociaż na mocy wyroku z dnia 8 marca 1994 r. maksymalny wymiar kary wynoszący 30 lat pozbawienia wolności przewidziany w art. 70 Kodeksu karnego z 1973 r. posłużył za „nowy, oddzielny wyrok, do którego przewidziany w przepisach przywilej więźniów miał zastosowanie”, Sąd Najwyższy zmienił swoje stanowisko w wyroku z dnia 28 lutego 2006 r. i wprowadził tak zwaną „doktrynę Parota”, zgodnie z którą umorzenie miało być stosowane do każdego wyroku oddzielnie, a nie do maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego 30 lat.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 24 października 2014 r. Zwrócono się do

Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Komisja nie jest uprawniona do ingerowania w organizację bieżących prac wymiarów sprawiedliwości w poszczególnych państwach członkowskich. Zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej oraz Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Komisja może interweniować tylko w sprawach związanych z prawem UE.

Obecnie nie ma przepisów UE dotyczących warunków przyznawania więźniom w państwach członkowskich przedterminowych zwolnień lub innych korzyści. Z tego względu Komisja Europejska nie ma możliwości podjęcia dalszych działań w tej sprawie.

Podsumowanie

Na obecnym etapie nie obowiązują jeszcze żadne przepisy prawa UE, które miałyby zastosowanie do omawianego przypadku. Z uwagi na brak europejskich przepisów w omawianej dziedzinie administrowanie sądownictwem karnym oraz funkcjonowanie zakładów karnych należą do kompetencji władz krajowych. Z tego względu Komisja nie ma możliwości podjęcia dalszych działań w tej sprawie.